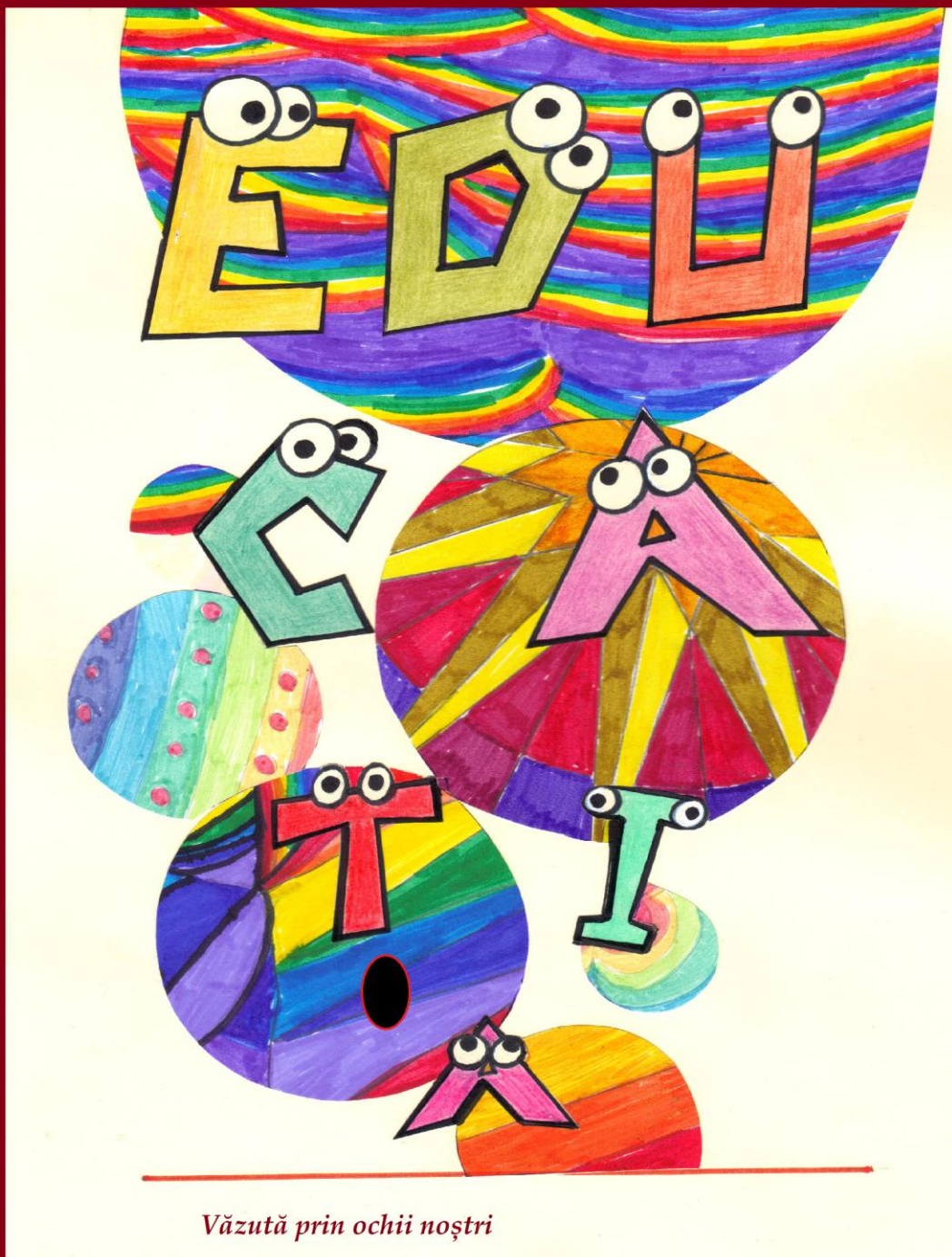

*Nr. 1/2018 An I
1 Martie 2018*

CJRAE Mureș & Școala Gimnazială "Dacia" Tg. Mureș

I. Secțiunea I

- 1. Cântec de pămăvară de Șt. O. Iosif.....*
- 2. Este copilul meu pregătit pentru clasa pregătitoare?- Roșca Simona-Bianca...*
- 3. Napolitanele- Rău Simona.....*
- 4. De ce educația plastică - Mihai Blaga Bianca.....*
- 5. Suntem diferiți și asta e minunat!- Oprea Maria Lăcrămioara.....*
- 6. Cum îmi pregătesc copilul pentru clasa pregătitoare?- Bercea Ramona.....*
- 7. Copilul meu știe...- Șoș Adriana Ana.....*
- 8. Determinarea elevilor care întâmpină dificultăți de învățare în procesul de învățământ- Liudmila Burian.....*
- 9. Iskolás lesz a gyermekem!- Vajda Gyöngyi.....*

Secțiunea II

- 10. „PĂMÂNTUL ȘI APA...”- Roată Vasilica.....*
  - 11. L’innovation dans la classe de langue : le TBI- Haidu Ionela.....*
  - 12. Cântec femeiesc- Păunescu Adrian.....*
-

*Cântec de primăvară
de Ștefan Octavian Iosif*

*Tânăr soare auriu,
Și zăpada de pe coastă
Fuge ca argintul viu.
Saltă gureșe șuvoaie.
Spumegate și zglobii.
Cântă cinteze-n zăvoaie
Și-n văzduhuri ciocârlii!
Ca zăpada care piere
După veacul iernii greu,
Piei și tu de-acum, durere,
Iarna sufletului meu!
Albe la fereastră, două
Crengi de măr mi-au înflorit:
Vino, primăvară nouă,
Vreau să uit c-am suferit...*

Cuvânt înainte

Odată cu venirea primăverii ne înprospătăm și ne documentăm înspre îmbogățirea cu noi cunoștințe și viziuni ale educației. Această revistă se va adresa, sperăm, deopotrivă părinților și cadrelor didactice oferind o lectură utilă și plăcută, fiind o incursiune în lumea educației.

Vă mulțumim pentru interes și vă urăm o primăvară însoțită!

Colectivul de redacție

Secțiunea I: Dedicată părinților...

Este copilul meu pregătit pentru clasa pregătitoare?

Prof. logoped Roșca Simona-Bianca

Clasa pregătitoare este primul pas al școlarității dar pentru a păși peste acest prag copilul trebuie să dobândească anumite deprinderi de muncă individuală și de grup și cunoștințe adecvate vârstei.

E important să menționăm că familia este prima școală a copilului, așadar părinții joacă un rol crucial în educarea și dezvoltarea sa.

Cea mai eficientă cale de a învăța la vârsta copilăriei, și nu numai la această vârstă, este jocul. Copilul învață mult mai eficient manipulând și experimentând. De asemenea, este important să subliniem că fiecare copil este diferit și are anumite predispoziții, ritmul său și un stil de învățare propriu.

În final toate ariile de dezvoltare sunt, în mod egal, importante pentru copilul mic. Sarcinile de motricitate grosieră sau cele sociale sunt la fel de importante cu cele cognitive și de pregătire a socrtitului și a scris-cititului. Deși școala încearcă să se adreseze fiecărui copil în parte după nevoile sale, este de dorit ca familia alături de educatoare să pregătească copilul încă din perioada grădiniței pentru școală.

Experiența învățării trebuie să fie un moment antrenant și plăcut atât pentru copil, cât și pentru părinte!

Iată cele mai importante întrebări pe care un părinte trebuie să și le pună și să se informeze discutând cu educatoarea cu referire la prechizitiile de ordin personal ale copilului:

- Este copilul meu suficient de independent în a rezolva sarcini complexe cu 3-4 cerințe înșiruite? (Ex. Scoate penarul, caietul de matematica, deschide la pagina...)
- Se simte copilul meu în largul său în colectivitate? Dacă răspunsul nu este un “Da” hotărât ce anume v-a făcut să nu spuneți da? Este copilul prea anxios, prea agresiv, izolat, etc ?
  - S-a adaptat bine la cerințele educaționale ale grădiniței? Dacă răspunsul

este nu tocmai favorabil ar trebui studiat ce aspecte diferă sau trebuiesc remediate. Va trebui să aveți în vedere modul în care rezolvă sarcinile. Lucrează atent și îngrijit? Poate să se încadreze în liniatură? Stă așezat pentru a asculta sarcinile? Ascultă cu atenție o poveste de 10-15 minute? Are răbdare să lectureze după imagini? Poate număra 10 obiecte?

- Are copilul meu noțiunea de sunet? Identifică sunetele vorbirii? Memorează poezii de 5-10 versuri?
Vorbește corect și coerent?
- Poate copilul meu număra până la 20? Știe el să ordoneze crescător și descrescător până la 10? Înțelege operația de adunare? Dar cea de scădere?
- Reușește să se încadreze într-un timp dat pentru efectuarea sarcinilor?
- Cunoaște copilul meu reguli?
- Are noțiunea de timp?
- Înțelege rostul învățării?
- Are un vocabular adecvat vârstei?
- Se desprinde de tehnologie? Are deprinderea lucrului cu cărți și caiete?

Fiecare dintre aceste întrebări ne oferă un cadru în a considera pregătirea pentru însușirea cunoștințelor școlarității și o direcție în pregătirea preșcolarului pentru a păși în școală.

Bibliografie

1. Golu, P., Verza, E., Zlate, M., *Psihologia copilului*. Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993
2. Minulescu, M., *Psihologia copilului mic*, Editura Psyche, București, 2003
3. Sion, G., *Psihologia vârstelor*, Editura Fundației România de Mâine, București, 2003
4. Șchiopu, U., Verza, E., – *Psihologia vârstelor*, EDP, București, 1985
<https://psihiconsultanta.wordpress.com/discipline/psihologia-vârstelor/>

Napolitanele

Prof. învăț primar Rău Simona

Le spunem deseori copiilor să fie darnici, să se poarte frumos unii cu alții. Și totuși, cât de greu le e unora să dea din ce le aparține știm cu toții...

Într-o zi, după masa de prânz, câțiva copii au ieșit în curtea școlii. Câteva fetițe au preferat să rămână în clasă și s-au adunat în jurul unei cărți de colorat. Un coleg

de-al lor și-a luat desertul din ghiozdan și s-a apropiat de ele, privind cum colorează.

Fetițele l-au văzut cu pachetul de napolitane și au început: "Îmi dai și mie?", "Și eu vreau"... Fără să stea pe gânduri a început să împartă napolitanele fetițelor. În cele din urmă a văzut că i-a rămas o napolitană. A împartit-o cu o colegă căreia nu-i dăduse încă. Apoi mi-a arătat ambalajul gol și a

conchis: "O să-i spun la mama să-mi pună mâine mai multe napolitane!"

Concluzia? ABC-ul acestui comportament a fost învățat mai întâi de la părinți.

Felicitări!

*"Existăm vremelnic prin ceea ce luăm din jur,
dar vom trăi veșnic prin ceea ce dăruim."*

Douglas M. Lawson

DE CE EDUCAȚIE PLASTICĂ ?

Profesor educație plastică: Mihai Blaga Bianca

Trăim într-o lume caleidoscopică, clădită de mii de imagini . Forța imaginilor care ne asaltează în permanență constă în impactul instant, viteza și multitudinea acestora. Acest univers animat de mișcare , antrenează într-un ritm alert imagini, forme, culori, contraste, umbre și ... conținuturi . Preponderent și lumea noastră onirică este alcătuită de imagini. Memoria noastră vizuală stochează o întreagă “arhivă”. Dar este oare suficient să deschidem ochii și să privim sau să visăm ? Înțelegem ceea ce privim , atât în exterior cât și în interiorul nostru ? E necesară alfabetizarea vizuală? Ignorând legea gravitației îi putem ignora efectele ?

Ochiul, ca și mâna, urechea sau mintea, devine organ spiritual, capabil să deslusească înțelesuri adânci în măsura în care este educat (autoeducat) să pătrundă prin cunoaștere, să adere la valori reale , să le identifice . Dar pentru a recunoaște este nevoie întâi de cunoaștere. Libertatea de a alege este dată de cunoaștere . Mulți dintre noi consideră că ceea ce ne place e și valoros, frumos, bine, adevărat . Păcerea însă nu se poate lua drept reper pentru a ne putea orienta în universul imaginilor artistice, plastice .

Unul dintre rolurile pe care le asuma educația plastică în calitate de disciplină ce se studiază în școală este de a oferi repere într-un domeniu fascinant : cel al artelor plastice .

Studiul acestei discipline este necesar atât pentru lărgirea orizontului de cunoaștere prin intermediul artelor plastice , cât și pentru a ne îmbogăți zestrea culturală . Să ne imaginăm pentru o clipă istoria culturii și a civilizației fără artele plastice (Egiptul fără piramide). Sunt artiștii exponenții societăților în care au trăit și au creat ? Operele lor ne rămân străine și inaccesibile atât timp cât mesajele sunt ermetic cifrate în coduri enigmatice .

Despre limbajul artistic, despre mijloacele de expresie în artele plastice, despre termenii de “atelier” învățăm în cadrul orelor de educație plastică prin intermediul și pe parcursul cărora ne dezvoltăm capacitatea de a dialoga cu arta .

Dar ce este desenul ? Este o dexteritate ? Este o abilitate dobândită prin exerciții ? Ductul unei linii izvorăște din încheietura mâinii ? Pentru ce desenăm, pictăm, ne familiarizăm cu tehnicile, materialele și instrumentele de lucru ale artiștilor plastici? Care este rostul acestor aplicații ?

Încă de la o vârstă fragedă când abia învățăm să vorbim, să ne mișcăm, să identificăm formele ce ne înconjoară ... desenăm! La început trasând rotocoale într-un joc motric exuberant , fără intenția de a reprezenta lumea , mai apoi reușim să redăm prin linii, puncte, culori, forme universul exterior în încercarea de a comunica CEVA celor din jur .

Odata intrați în școală , pe parcursul orelor de educație plastică învățăm să explorăm prin intermediul artei atât universul exterior cât și lumea noastră interioară. Când desenăm, pictăm, compunem, stilizăm , decorăm sau experimentăm anumite tehnici artistice, ne sunt solicitate gândirea logica, imaginația , memoria vizuală , spiritul de observație . Săvârșirea desenului este o activitate în care ne implicăm afectiv și intelectual care ne stimulează și dezvoltă acea capacitate specifică omului: **creativitatea** . Desenând nu devenim neapărat artiști , dar devenim persoane ce-și pot manifesta creativitatea în diferite domenii . Devenim deschiși și receptivi, atenți la “nuanțe” în modul nostru de a gândi, simți, de a fi, de a acționa .

Suntem diferiți și asta e minunat!

Prof. înv. primar Oprea Maria Lăcrămioara

Suntem diferiți, iar acest lucru ne dă farmec.

Toți suntem diferiți și acesta este cel mai bun lucru care ni s-a întâmplat. Fiecare are trăsăturile lui, felul lui de a fi și de a reacționa. Nu ne apreciem, nu ne iubim, ne simțim inferiori numai prin simplul fapt că ne comparăm cu alții. Și acest lucru pare a fi cel mai grav: îi privim pe cei din jurul nostru, îi admirăm, iar pe noi ne urâm. Uităm să privim dincolo de etichetă.

Suntem diferiti din cap până în picioare, de la creier până la suflet. Avem caractere diferite și înfățișări diferite.

Fiecare ne dezvoltăm diferit pentru că suntem influențați de persoane diferite. E ea și cum am fi două picături de apă luate din medii diferite. Avem doar aceleași funcții, dar suntem și trăim altfel.

Desi cautăm asemănări, suntem atrași de diferențe, de persoanele care dețin ceea ce noi nu avem. Ne dorim inconștient ca cel de lângă noi să aibă ceva nou, ceva mult mai bun pentru a ne simți împliniți, pentru a ne completa.

Fiecare individ este unic, el reprezentând o sinteză a moștenirii biologice, sociale și culturale. El este dotat cu un potențial de creștere și dezvoltare în plan fizic, emoțional, intelectual, spiritual și social, dar evoluția fiecăruia este și în

---

funcție de modul în care știe să inițieze schimbări legate de propria persoană și să acționeze în acest sens, știe să folosească propria experiență de viață sau experiența altora în procesul de autoafirmare.

Fiecare dintre noi are anumite standarde etice, anumite principii care ne ghidează în viață, atunci când avem de luat diverse decizii. Principiile personale, ideile noastre despre bine și rău, se bazează atât pe valori proprii cât și pe o serie de valori universale, adoptate de majoritate.

Inițial copilul, tânărul află și discerne între diferitele valori cu ajutorul părinților, prietenilor, profesorilor. Instituțiile din societate (familie, media, școala, biserica, mediul politic etc.) au toate anumite standarde și se așteaptă ca oamenii să le urmeze. Privite împreună, aceste grupuri formează un sistem, societatea, în care fiecare individ constituie elementul de bază. Etica individuală este componenta eticii sociale; oamenii lucrează împreună, se ajută între ei pe baza unei etici comune, care îi ghidează în traiul comun.

Comunitatea are anumite standarde, reguli care îi asigură existența și care sunt internalizate, pe parcursul procesului de socializare, de cea mai mare parte dintre membrii ei.

Cultura este un alt element generator de valori etice. Fie că este vorba de comunitatea etnică din care provii, de cea religioasă sau de colegii de clasă, tu te identifiți cu acest grup, te leagă de ei interese, principii, valori comune. Cultura ne învață în variate contexte ce e bine și ce e rău. Pe lângă valorile etice, ea ne învață și despre frumusețe, în toate formele ei, despre valorile estetice din toate ramurile artei, din tradițiile populare, din specificul fiecărui popor și cele interculturale.

Indiferent dacă părinții vor sau nu să transmită copilului valorile și credințele lor, el va absorbi o parte din ele prin simplu fapt că trăiește împreună cu ei. El va participa la ritualurile și tradițiile familiei și se va gândi la semnificația lor. Ca părinte, nu-i impune opiniile tale, ci prezintă-i credințele tale într-un mod onest, clar și care să fie pe măsura vârstei și gradului de maturitate al copilului. Adoptă o atitudine deschisă, încurajează întrebările copilului și dorința lui de a se informa, decât să încerci să forțezi asimilarea valorilor tale de către copil.

Dacă valorile părintelui sunt bine argumentate și dacă el crede cu adevărat în ele, copilul va adopta multe dintre ele. Dacă acțiunile părintelui sunt inconsistente, ceea ce se întâmplă oricui, copiii sunt cei care vor clarifica lucrurile pentru ei, ori subtil prin intermediul comportamentului ori, la copiii mai mari, direct, exprimându-și dezacordul față de părinte.

Drumul către dezvoltarea unui sistem de valori nu este nici drept și nici fără greșeli. El cere un proces permanent de informare și flexibilitate construită pe fundamente solide. Cunoașterea de sine, dorința de a asculta copilul și a te schimba atunci când este nevoie și, mai presus de toate, o demonstrație a respectului față de tradiții vor ajuta mult relația dintre părinte și copii. Dacă alegerea valorilor și

---

principiilor este, în cazul fericit, democratică, în alegerea copilului, părintele trebuie să-i ofere baza pentru aceasta, prin ideile, întrebările, răspunsurile și mai ales acțiunile sale.

Nu uita!

- Chiar dacă ai avut eșecuri până în prezent, dacă te aflii aici, înseamnă că ai găsit puterea și resursele să le depășești, ceea ce trebuie să-ți dea încredere în forțele pe care le ai pentru a depăși alte posibile obstacole.

- Nu este suficient doar să faci proiecte, ci trebuie să și acționezi pentru realizarea lor.

- Depinde de tine să te pui în valoare, de aceea este bine să acționezi astfel încât cei din jur să vadă ceea ce este bun în tine.

- Oportunități există, dar trebuie să înveți să le folosești.

„Secretul este următorul: pentru a „trăi” cu adevărat, adică pentru a găsi viața satisfăcătoare de rezonabilă, este nevoie de o imagine de sine adecvată și realistă pe care s-o acceptăm. Trebuie să vă acceptați singuri. Trebuie să vă stimați. Trebuie să aveți un eu în care să aveți încredere și în care să credeți. Trebuie să fie un eu de care să nu vă fie rușine și pe care să-l puteți exprima liber, creator, neîncercând să-l ascundeți. Trebuie să aveți un eu care să corespundă realității, pentru a funcționa eficient în lumea reală. Trebuie să vă cunoașteți atât punctele tari, cât și punctele slabe și să fiți onești în ambele direcții.

Imaginea voastră de sine trebuie să fie o aproximare rezonabilă a voastră, nefiind nici mai mult decât ceea ce sunteți, dar nici mai puțin. Atunci, când această imagine de sine este intactă și sigură, vă simțiți bine. Atunci, când este amenințată, vă simțiți neliniștiți și nesiguri. Când este potrivită și vă simțiți întru-totul mândri de ea, căpătați încredere de sine. Vă simțiți liberi să fiți voi „înșivă” și să vă exprimați ca atare. Atunci funcționați optim. Când exprimarea creatoare este blocată, deveniți ostili și greu de abordat” (Maxwell Maltz, „Psiho-Cibernetica”)

“Cine merge în josul râului n-ajunge la izvor.”

Benone Burtescu

Cum îmi pregătesc copilul pentru clasa pregătitoare ?

Prof. învă. Primar Carmen Ramona Bercea ,

Școala Gimnazială „Dacia “, Tg.Mureș

Prima zi de școală poate fi o zi tensionată pentru elevii de toate vârstele. Însă, pentru cei care abia încep școala și intră în clasa pregătitoare, emoțiile pot fi mult mai mari. Copilul trebuie să se adapteze la noi colegi, la un nou cadru didactic și la o nouă școală. Toate acestea pot fi foarte solicitante pentru un copil de 6 ani. Copilul va avea nevoie de ajutorul familiei pentru a gestiona anxietatea înainte de începerea școlii.

Iată câteva recomandări despre cum îți poți ajuta copilul să treacă de anxietate în clasa pregătitoare:

Nu neglija emoțiile copilului tău! Ascultă temerile copilului tău și gândurile sale despre începerea școlii ,răspunde-i la întrebări și arată-i încrederea că va avea o experiență frumoasă.

Încurajează- l să -și împărtășească sentimentele și emoțiile lui .Să nu îi fie rușine dacă nu se descurcă într- o situație dificilă,să ceară ajutor ori de câte ori nu este sigur pe el.

Pregătirea timpurie .Vizitează împreună cu copilul școala și clasa unde va învăța.Îi poți povesti copilului despre ce va învăța în clasa pregătitoare.Se pot răsfoi programele școlare pentru clasa pregătitoare pentru a avea o idee despre ce va învăța în primul an de școală.

Alte modalități de a oferi certitudini și încurajări copiilor :

Oferirea de certitudini și asigurări e o parte importantă în a-ți ajuta copilul să facă față anxietății din prima zi de școală.Se poate face acest lucru prin gesturi , îmbrățișări, pupici, o fotografie cu toată familia într-un buzunar ,etc. De asemenea , se poate citi copilului despre prima zi de școală a copiilor de peste tot din lume,precum și povești prin care se evidențiază anxietatea de separare. Părinții trebuie să fie atenți la propria lor stare emoțională,la propriile îngrijorări, pentru a evita să transmită copilului anxietatea lor.

Dacă are posibilitatea să cunoască câțiva dintre viitorii colegi de clasă, ar fi indicat să se întâlnească, să se împrietenească.

Motivează- l și încurajează- l constant. Poate fi ajutat la teme, se pot repeta noțiunile învățate. Copilul trebuie încurajat să adopte mereu o atitudine deschisă și

---

să nu îi fie teamă să meargă la școală. Menține o legătură strânsă cu profesorul și interesează -te regulat de progresul școlar al copilului.

Creează o atmosferă caldă și veselă în casă. Atunci când iese dimineața pe ușă pentru a merge la școală, copilul trebuie să fie voios. Trebuie să îi imprimi acea stare de spirit pozitivă, menținând o atmosferă plăcută acasă și zâmbindu- i atunci când se trezește.

Cumpărăturile pentru școală se pot face împreună, copilul poate fi lăsat să facă primele alegeri în ceea ce privește culoarea ghiozdanului, penarul, etc.

Lasă- l să ia cu el la școală un obiect de acasă. O jucărie luată de acasă îl va ajuta pe cel mic să se simtă conectat cu mediul familial, oferindu- i un sentiment de protecție. Pe măsură ce se va obișnui cu atmosfera de la școală , va renunța singur la „ talismanul” lui norocos.

După ce anxietatea din prima zi de școală va fi depășită și copilul a reușit să se adapteze la mediul școlar, ai răbdare cu copilul tău, pregătește- l cât mai bine și ascultă- l cu interes și căldură când se întoarce de la școală!

Copilul meu știe...

Prof. înv. Primar Șoș Adriana Ana

Fiecare părinte este mândru de achizițiile propriului copil. Astfel încât, dacă se întâlnesc doi părinți...fiecare se laudă cu noutăți despre propriul copil: „Al meu știe să salute!”, „Al meu știe să vorbească frumos!”, „Al meu știe să citească!” ....

Și încet, încet copilul învață să citească, să scrie și să socotească.

Apoi apare marea provocare numită TABLA ÎNMULȚIRII!

Pentru o perioadă de timp, la întâlnirile dintre părinți, expresia „Copilul meu știe” nu se mai folosește! Este acel timp în care copilul se străduiește să găsească drumul spre învățare, spre cunoaștere, spre descoperire. Și iată că, spre marea uimire și satisfacție se desprinde un copil care reușește să știe, ca printr-o minune, întreaga tablă a înmulțirii (când de abia se învață înmulțirea cu 4).

Cum a reușit? Ce minune s-a petrecut în mintea lui, de numai 8 ani? Cu câtă mândrie pot să spună părinții lui : COPILUL MEU ȘTIE! spre deosebire de alții, care nu pot înțelege ce se petrece în mintea propriului copil și spun: „copilul meu știe totul ACASĂ!”.

Unii părinți nu țin cont de emoția copilului în a răspunde, de nesiguranța lui sau de teama de a nu greși din dorința de a fi perfect! Bietul copil ascultă mereu aceleași cuvinte: „când eram eu de vârsta ta...” și începe acea concurență din imaginația lui, în care trebuie să-și depășească părintele, să muncească înzecit și să reușească să treacă peste pragul cunoașterii și al învățării. De foarte multe ori, tumultul vieții cotidiene ne împiedică să fim atenți la micile sau marile provocări ce apar în fața copiilor.

Dar iată că apare și acea întrebare a părinților uimiți: „Copilul meu știe deja și tabla înmulțirii? Când a învățat-o? Cum?” Acei copii au reușit să câștige singuri marea provocare a clasei a II-a. Unii dintre ei au descoperit că matematica nu este

---

grea, alții au înțeles că și la matematică se învață, iar cei mai mulți copii au schimbat rolurile cu părinții pentru a-și verifica noile achiziții.

Ca dascăl, am întâlnit toate aceste cazuri, iar acum pot spune cu mândrie **COPIII MEI ȘTIU TABLA ÎNMULȚIRII!** Chiar dacă ritmul de învățare a fost diferit, chiar dacă ne-am mai poticnit pe alocuri, important este că am adăugat noi cunoștințe în bagajul fiecărui copil și ne pregătim pentru provocările viitoare!

"Matematicile pun în joc puteri sufletești care nu sunt mult diferite de cele solicitate de poezie și arte."

Dan Barbilian

Determinarea elevilor care întâmpină dificultăți de învățare în procesul de învățământ

Profesor învățământ primar Liudmila Burian

Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Toți profesorii și părinții doresc să vadă eforturile elevilor puse pe altarul educației, care au fost returnate subiecților sub formă de note excelente, care sunt o măsură a succesului. Un procent foarte mare din aceștia sunt însă inteligenți și își dau toată silința să învețe mai bine, dar nu reușesc pentru că suferă de tulburări de citire (dislexie), de scriere (disgrafie), de calcul (discalculie) sau de tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenție (ADHD). Școala și cadrele didactice au în vedere întotdeauna criteriile specifice care împiedică elevul să aibă rezultate bune la învățătură :

- Dificultăți specifice de învățare (ca de exemplu probleme de scris-citit, calcul și raționament matematic, legate de anumite deficite de atenție, memorie , percepție etc.
- Probleme emoționale și comportamentale, cum ar fi anxietatea, depresia, hiperactivitatea, etc.
- Mediu nefavorabil, familii conflictuale, destrămate sau cu statut socio-economic scăzut, un stil parental inefficient.
- Strategii inefficiente de învățare.

În calitate de cadru didactic joci un rol foarte important și poți influența direct performanța școlară a elevului. Este prioritar să depistăm în primul rând cauzele

---

învățării și apoi să luăm deciziile corecte de ameliorare. Diagnosticarea timpurie a unei deficiențe de învățare este esențială pentru a ajuta copilul să se dezvolte normal. Problemele la acest nivel se ameliorează acordând ajutorul specializat, astfel ajutând copilul să se integreze social și să devină un adult capabil, să profeseze și să evolueze spre succes. Urmărirea simptomelor specifice vârstei reprezintă primul pas către identificarea lor.

Implicându-ne într-un program de muncă (cadru didactic, specialiști și părinte) cu o evaluare permanentă a activității și interpretarea rezultatelor elevului pentru fiecare activitate, vom reuși să ajutăm elevii să-și depășească insuccesele școlare care ulterior se vor transforma în satisfacție și reușită școlară.

Este bine să mergem pe stimularea continuă și pe aprecierea oricărui progres al elevului. Evităm negativismele și motivăm prin încurajare, astfel să ajungem la o atentă colaborare atât cu elevul, cât și cu ceilalți membri implicați în programul de îmbunătățire a rezultatelor școlare.

Încrederea în sine observată la elev este „oglanda” încurajării și a încrederii ce i se acordă în familie și în școală. Pe baza evaluării sistematice a randamentului școlar, elevul își formează o autoevaluare din ce în ce mai realistă, care se manifestă, la rândul său, în nivelul de aspirație al elevului. Cunoașterea și afectivitatea sunt strâns legate. Ele se dezvoltă simultan, în relație reciprocă. Factorul afectiv, inclusiv cel atitudinal, constituie principala forță motrică a activității școlare. Activitatea școlară încununată de succes întărește, consolidează factorul afectiv.

Dezvoltarea unei atitudini prietenoase față de colegii de clasă, organizarea activităților comune și buna cooperare între colegi cât și petrecerea timpului liber sunt foarte importante în viața elevului și integrarea lui în colectivitate. Conținutul punctelor sale depinde de problemele specifice ale elevului.

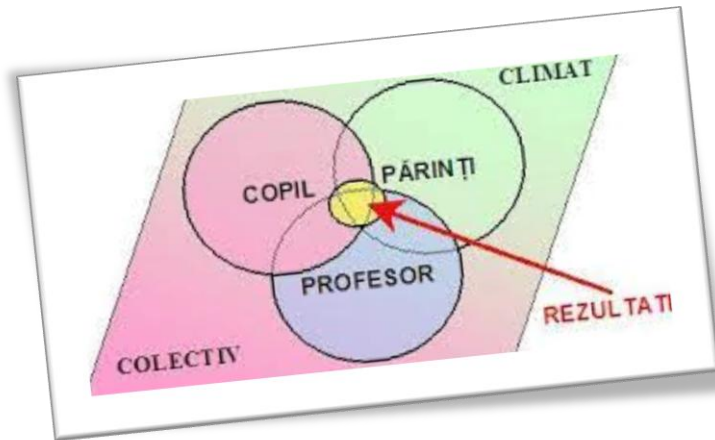
Succesul depinde de determinarea și voința tuturor celor implicați în procesul de învățământ, în

special de la profesori și părinți. Dacă efortul este suficient de lung pentru a acționa simultan în toate direcțiile, succesul va veni cu siguranță! Și apoi există o

---

speranță că vor fi luate în considerare motivele pentru școlarizarea cu rezultate slabe și că viața viitoare a elevului va avea succes.

În concepția lui R. Gagne dezvoltarea umană apare ca efect, ca schimbare de lungă durată, pe care subiectul o datorează atât învățării cât și creșterii. Învățarea nu se face oricum, ci se bazează pe o serie ordonată și aditivă de capacități. Ierarhizarea acestor capacități se face în baza criteriului trecerii succesive de la învățarea capacităților simple, la cele complexe, generale.

Întreg ansamblul de capacități pe care-l posedă subiectul pentru R. Gagne reprezintă condițiile interne. Acestea se deosebesc de condițiile externe a căror acțiune este independentă de subiect. Având în vedere varietatea condițiilor externe, R. Gagne consideră că există tot atatea forme sau tipuri de învățare.

după R. Gagne Condițiile învățării

Iskolás lesz a gyermekem!

Gondolatok az iskolaérettségről,
iskolakezdésről

Vajda Gyöngyi tanítónő

Tudott dolog, hogy mind a szülő, mind a gyermek számára izgalmas, ugyanakkor sok szempontból nem könnyű időszak ez. A szülőnek felelősen döntenie kell egy olyan

kérdésben, mely komolyan befolyásolja gyermeke életét. Milyen iskolát válasszon a szülő? Mit vegyen figyelembe? Hogyan tud a legtöbbet segíteni gyermekének? Gyakorló pedagógusként ezekre a kérdésekre szeretnék néhány válaszötletet adni.

Mit jelent az iskolakezdés gyermekünk számára?

Életformaváltást, új kihívásokat, nagyobb terhelést. A viszonylagos szabadságot biztosító, játékos óvodai foglalkozásokat felváltja a frontális helyzetre épülő oktatás. Az iskolai időbeosztás nem, vagy csak ritkán van tekintettel a kicsik fáradékonyságára, nem úgy és akkor biztosít számukra pihenést, kilépést egy fárasztó helyzetből, ahogy az ő ritmusuk megkívánná. Fontos, hogy a gyermek érdeklődjön az iskola iránt, készüljön, legyenek kérdései. Ezt azonban semmiképpen nem szabad sürgetni. Rá kell bízni a gyermek természetes kíváncsiságára, az új élethelyzettel kapcsolatos izgatott várakozására. Ha sokszor és sokat erőltetjük a gondolatot, akkor szorongást válthatunk ki benne. Nagyon fontos, hogy ha gyermekünk az iskoláról kérdez, akkor mindenképpen igazat mondjunk neki. Ne fessünk egyoldalúan rózsás képet az iskoláról, hanem meséljük el neki mi vár rá, a jót is, a nehezet is.

Miről tudható, hogy iskolaérett a gyerek?

A hatodik életévükhöz közeledő gyermekek szüleiben gyakorta felmerül a kérdés: ***mindenre kíváncsi csemetéjük vajon elég érett-e már az iskolához?*** Vajon hogyan fogja viselni az óvodához képest megváltozott körülményeket, hogyan fogja végigülni az iskolai foglalkozásokat anélkül, hogy ötpercenként ne nyúlna a táskájába rejtett szuperhős vagy csodababa után.

Az esetek többségében az iskolai foglalkozásokra való alkalmatlanság nem az értelmi képességek hiányát jelenti, hanem azt, hogy a szigorú szabályokhoz való alkalmazkodásnak még nem jött el az ideje. Természetesen az általános alkalmazkodási követelmények mellett az iskolába kerülő gyermekektől bizonyos értelmi képességet is elvárnak. Az ép értelmű gyerekek általában könnyedén teljesítik ezeket. A gyakorlat azt mutatja, hogy a gyerekek értelmi fejlettségüket tekintve előbb válnak iskolaéretté, mint viselkedésükben. Többségük aránylag kevés zökkenővel beszkok az iskolába, ugyanis az iskolához szükséges képességeket nem kell külön tanítani azok a fejlődés során maguktól megjelennek. Mindezek ellenére ebben az életkorban még nagyok az egyéni eltérések. Nem ritka az olyan gyerek, aki számára a betűk felismerése már nem kihívás, mások inkább a számok világa iránt érdeklődnek, de az sem jelent semmiféle lemaradást, ha a betűkkel, számokkal még nem barátkozott meg. Íme néhány általános szempont, melyek alapján a szülők is viszonylag megbízható képet kaphatnak gyermekünk iskolaérettségéről:

Fizikai alkalmasság

- a gyermek már elért bizonyos testi fejlettséget (kb. 110 cm-es testmagasság, 18 kg-os testsúly),
  - túl van az első ún. alakváltozáson (eltűnt a kisgyermekekre jellemző pocak, a teste megnyúlt, karcsúbb lett),
  - megkezdődött a fogváltás, az első tejfogak kihullanak, s megjelennek a maradandó fogak,
- általános jó erőnlét, ami a manapság meglehetősen nehéz iskolatáskák cipeléséhez és a huzamosabb egy helyben ülés miatt fontos,
- egyértelműen felismerhető a gyermek jobb, illetve balkezessége.

Pszichés alkalmasság

- a gyermek már várja az iskolát, ami bizonyos fokig a játékaiban is megjelenik,
- a rábízott feladatokat elvégezi, tevékenységeit nem hagyja félbe,
- képes kapcsolatot teremteni és fenntartani a kortársaival,
- nehézségek nélkül tud a csoportjába beilleszkedni,
- képes felnőttekkel való kapcsolat kialakítására, fenntartására.

Egyébb szükséges képességek

- képes tartósan (10-15 percig) lekötni magát rajzolással, színezéssel, feladatlap kitöltésével,
-

- könnyedén megtanul rövidebb versikéket, mondókákat,
- képes magát egyszerűbb összetett mondatokban kifejezni; nincs beszédhibája,
- némi gyakorlatot szerzett már finom motorikus mozgásokban, rajzol, színez, fest, gyurmázik (természetesen nem művészi szintű alkotások létrehozása cél, hanem a viszonylagos jártasság),
- legyen bizonyos szintű mennyiségfogalma (jól használja a kisebb-nagyobb, több-kevesebb fogalmát, igazodjon el az 1-10-ig terjedő számok között).

Gyakorló pedagógusként azt ajánlom a szülőnek, hogy kérje ki a gyermekét nevelő pedagógus véleményét is, mielőtt iskolába íratná gyerekeit. Ahogyan nem egyszerre tanulnak meg gyermekeink járni, beszélni, úgy az iskolaérettségnek is lehet egyéneként eltérő az ideje. Óva intek mindenkit attól, hogy gyerekeit idő előtt beiskolázza. Semmiről nem marad le, ha egy évvel később kerül iskolába. Egy év alatt nagyon látványos lehet az érés szociálisan, szellemileg és még fizikailag is. Ám az iskolaéretlen gyermeknek egy életre elmegy a kedve a tanulástól.

Milyen iskolát válasszunk gyermekünknek?

Szerintem ne iskolát keressünk, hanem szemléletet, pedagógust. Azt tartsuk szem előtt, hogy a gyermekkel az első néhány iskolás évében közvetlenül foglalkozó pedagógusok hogyan irányítják tanítványaik értelmi és pszichés fejlődését, mennyi türelemmel és megértéssel kezelik a felmerülő problémákat. E mellett eltöri az a kérdés, hogy angolt vagy németet tanítanak-e, mekkora a tornaterem, milyen az iskola továbbtanulási statisztikája. Legyünk tudatában, hogy elsősorban gyermekünk szempontjai alapján érdemes választanunk, a teljesítménycentrikus felnőtt megfontolásokat e folyamatban érdemes a háttérbe szorítani. Ahhoz, hogy megtaláljuk a megfelelő helyet – bármennyire is időigényes és fárasztó – ajánlott több iskolát is megnézni. Kérdéseket kell feltenni. Meg kell látogatni az iskolákat a nyílt napokon. El kell beszélgetni gyermekünk leendő tanítójával. Meg kell néznünk, hogy hogyan néznek ki a tantermek, mennyire barátságos az egész iskolai környezet.

A beiskolázás időszaka nehéz, összetett folyamat, mint minden, ami gyermekeinkkel történik. Ugyanakkor szép és felemelő, mint minden szülői feladat. Megéri a komoly törődést. Kívánok hozzá türelmet és kitartást!

Felhasznált irodalom

- Hajduska Marianna (2008): *Krízislélektan*. ELTE Eötvös Kiadó, Budapest
-

- Horváth György (2004): *Pedagógiai pszichológia*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest
- Séra László, Bernáth László (2004): Az iskolai tanulásra való készenlét, speciális tanulási nehézségek. In: N. Kollár Katalin, Szabó Éva (szerk.) *Pszichológia pedagógusoknak*, Osiris Kiadó, Budapest
- V. Binét Ágnes (1997): A személyiségfejlődése a kisiskoláskortól a serdülésig. In: Bernáth László, Solymosi Katalin (szerk.): *Fejlődéslélektan olvasókönyv*, Tertia Kiadó, Budapest

Secțiunea II: Între noi dascălii...

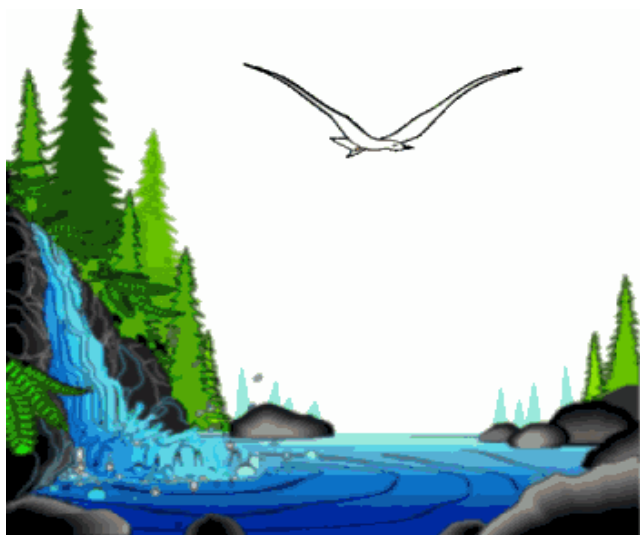
„PĂMÂNTUL ȘI APA...” (Activitate interdisciplinară)

Prof.înv.primar VASILICA ROATĂ
Școala Gimnazială DACIA-Tg Mures

„Dumnezeu a zis: să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări.” (GENESA 1:9-10)

„Cel ce a spânzurat pământul pe ape”, a făcut apa din natură absolut necesară vieții, rânduind astfel ca viața pe pământ să depindă de apă.

Dat fiind faptul că APA este un mediu natural de viață și sănătate, reprezentând una dintre marile bogății ale planetei noastre, fără de care viața ar fi imposibilă, am dorit să-i implicăm pe cei mici în acțiuni prin care să

conștientizeze rolul și importanța apei pentru viața Terrei, a faptului că ea trebuie păstrată curată, deoarece numai așa ea este dătătoare de VIAȚĂ. În acest sens am inițiat un parteneriat cu Apele Române, sub genericul „Apa-esența vieții pe Pământ”, având ca scop educația ecologică a școlărilor, prin informări corespunzătoare vârstei, referitoare la tema menționată . Prin activitățile propuse am dorit ca elevii:

- Să manifeste interes pentru temele abordate și disponibilitate pentru activitățile de protejare a mediului;
  - să-și formeze deprinderi de ocrotire și îngrijire a cursurilor de ape;
  - să participe efectiv la acțiuni de observare a efectelor poluante asupra apelor;
  - să ia atitudine împotriva celor care comit fapte ce duc la poluarea apelor;
  - să înțeleagă efectele negative ale unor acțiuni ale omului asupra componentelor naturii ;
  - sa promoveze idei proprii in vederea susținerii tematicii, prin realizarea de pliante, afișe, desene, colaje, reclame etc.
-

Proiectul se desfășoară din septembrie 2013 și până în iunie 2014, având următoarea tematică:

- ❖ septembrie 2013: „APA-Esența vieții”
- ❖ decembrie 2013 : „PICĂTURA FERMACATĂ”
- ❖ martie 2014: „APĂ CURATĂ PENTRU O LUME SĂNĂTOASĂ”
- ❖ iunie 2014: „ STROP DE APĂ CĂLĂTOR...”

Mă voi referi doar la activitatea ce s-a desfășurat în cu ocazia Zilei Mondiale a Apei, sub genericul „Apă curată pentru o lume sănătoasă”.

Am avut în vedere faptul că fiecare elev este caracterizat de un stil propriu de muncă. Am optat pentru munca în echipă, dar am propus în cadrul grupei sarcini pe măsura potențialului fiecărui elev, implicându-i pe toți.

Grupele s-au constituit în prealabil, fiecare având ca ecuson un simbol : o picătură de apă cu inscripția numelui grupei, după cum urmează :

- *Picătura fermecată
- * Picătura prețioasă
- *Picătura magică
- * Picătura cristalină

Tabla este pregătită pentru o aplicație a metodei „Ciorchinului”. Cuvântul „nucleu” este APA, iar învățătorul stabilește criteriile pe baza cărora se va completa organizatorul grafic. Li s-a cerut ca pe baza a ceea ce au reținut din audierea versurilor.(Poezia a fost prezentată în PP și se numește “Povestea apei”, de Florin Iordăchescu) , să completeze rețeaua în jurul ideii centrale, cu cuvinte ce au legătură cu apa.

Fiecare grupă dispune de o coală tip flip-chart (1m /70cm), pe care va expune toate produsele realizate.

Prima probă a activității constă în aplicarea jocului didactic “De-a studentii”, în care fiecare grupă va extrage un bilet pe care află următoarele sarcini:

- a) Specificați cuvintele din poezie care arată că apa se poate găsi în natură în stare gazoasă.

(Răspuns așteptat : aburi, nor, nouri)

- b) Specificați cuvinte din poezie care arată starea lichidă a apei.

(Răspuns așteptat :izvor, râuri, fluvii, mare)

- c) Ce fenomen reiese din versurile: “Iar din apa încălzită/ Aburi se ridică-n sus”?

(Răspuns așteptat : evaporare)

- d) Ce fenomen sugerează versurile: “Aburul e dus de vânt... și se face iarăși nor”?

(Răspuns așteptat : condensare)

A doua probă solicită enumerarea a trei foloase ale apei pe care le cunosc. S-au specificat următoarele exemple:

- în gospodărie, pentru băut, spălat, adăpat, udat grădina;
  - în agricultură, pentru irigarea culturilor;
-

- in hidrocentrale, pentru producerea curentului electric;
- pentru stingerea incendiilor;
- in tratarea unor boli, cu ajutorul apelor minerale și a izvoarelor calde;
- obținerea sării, prin desalinizarea apei mărilor și oceanelor;
- transportul pe apă;
- apele oferă omului hrană: pește, fructe de mare;
- malurile sunt locuri de relaxare pentru oameni ;

Pentru proba a treia fiecare grupă a pregătit ghicitori și curiozități despre apă. Acestea au fost scrise pe decupaje în formă de picătură, care, ulterior au împodobit panoul cu produsele finale. Iată câteva din ghicitorile propuse:

A lăsat-o Dumnezeu

Ca s-o bei și tu și eu.

(apa)

Pe sub razele de soare

Zboară peste câmp o floare.

(norii)

Oglinda cerului

In adăpostul pământului.

(apa din fântână)

Eu de n-aș fi

Nimeni n-ar trăi.

(apa)

Din curiozitățile alese de elevi am selectat câteva: Stiați că...

- ❖ 71% din suprafața Terrei este apă, dar din aceasta 96,5% este sărată și doar 3,5 % dulce?
- ❖ Sunt necesari aproximativ 130 litri de apă pentru a umple o cadă de baie?
- ❖ Omul poate rezista fără hrană aproape o lună, dar fără apă nu rezistă mai mult de 7 zile?
- ❖ Un om are nevoie , în medie de 2,5 litri de apă pe zi ?
- ❖ Corpul uman conține 60-70% apă?
- ❖ Când plângem ,eliminăm cam 1 ml de apă, prin lacrimi?
- ❖ Culoarea albastră a mărilor și oceanelor este reflectarea cerului senin în ele ?
- ❖ Rezervele de apă ale planetei sunt limitate și amenințate de poluare?

La proba a patra fiecare grupă realizează un desen care să ilustreze numele grupei. Pentru "Picătura fermecată" elevii au reprezentat, în interiorul unui strop de apă, un peisaj cu flori și copaci, motivând că apa curăță natura înconjurătoare, iar noi avem datoria de a o păstra curată. "Picătura prețioasă" a fost ilustrată printr-un peisaj acvatic , în interiorul unui strop, cu animale marine: pești, delfini, căluți de mare , iar grupa a explicat că apa curată, nepoluată este esențială pentru viața acestor viețuitoare. Pentru "Picătura magică" copiii au desenat plante iubitoare de apă: sălcii, nuferi, papură, trestie și au motivat alegerea făcută prin faptul că aceste plante au nevoie în permanență de apă, că altfel nu ar putea trăi, doar că ea trebuie fie păstrată curată. Grupa "Picătura cristalină" a schematizat formarea apelor curgătoare (izvor, pârâu, râu, fluviu), iar "de-a lungul" acestora elevii au desenat

---

floricele, motivând că ar dori să vadă pe malul apelor doar iarbă și flori, în loc de flacoane, gunoaie și mizerie.

La ultima probă, a cincea , grupele întocmesc câte un afiș din decupaje, pe care scriu slogane ce îndeamnă la nepoluarea apelor. Câteva dintre acestea ar fi :

- ✓ “Păstrați apele curate !”
- ✓ “Apa este esența vieții – aveți grijă de ea !”
- ✓ “Fiecare picătură de apă e prețioasă! Prețuiți-o!”
- ✓ “ Nu aruncați deșeuri în ape! ”

Membrii fiecărei grupe își aduc aportul în a aranja materialele rezultate din munca lor. Toți au la dispoziție materiale promoționale primite de la “Apele române”, pe care le distribuie pe panou cum doresc, apoi adaugă produsele proprii: desenul cu picătura de apă, afișul “așa DA/ așa NU”, textul poeziei “ornat” cu stropi de apă, ghicitorile și curiozitățile, numele grupei ... și multe picături prețioase.

Aprecierea aportului fiecăruia la reușita activității este un moment foarte important, pe care elevii îl așteaptă pentru a li se confirma reușita efortului depus. Aprecierile verbale, laudative le-au primit din partea mea , iar din partea reprezentantei Apelor române au fost recompensați cu noi materiale promoționale despre prețuirea apei, cu diplome(Cei mai activi “PET-scari”) și dulciuri...ale căror ambalaje NU au voie să polueze mediul înconjurător.

În derularea activității, surprinzătoare a fost disponibilitatea elevilor la joc, la dialog, la implicarea afectivă și efectivă în rezolvarea sarcinilor, conexiunile ingenioase pe care le-au realizat, creativitatea și imaginația lor, dar, mai ales, bucuria manifestată într-o astfel de “jocă” profitabilă.

În loc de concluzii:

„APĂ, tu ești nu numai necesară vieții, ci ești însăși viața; ești bogăție fără seamăn pe Pământ, tu ești cea mai delicată, cea mai pură, tu ești sufletul Pământului”.
(Antoine de Saint-Exupery)

Bibliografie:

- 1.Iordăchescu, Florin – “Povestea apei”, versuri și prezentarea în Power Point a poveștii – sursa “didactic.ro”;
  - 2..Dolean, Ioan & Dacian Dorin.,(2003) – “Idei pentru activitatea la clasă”, Editura PRO VITA , Cluj-Napoca;
  3. Dulamă, M.E.(2002) – “Modele, strategii și tehnici activizante cu aplicații în geografie, Editura CLUSIUM, Cluj-Napoca.
-

L'innovation dans la classe de langue : le TBI

Prof. Ionela Haidu, Școala Gimnazială Dacia, Târgu-Mureș

L'innovation – concepts généraux

Le mot *innovation* (latin : *innovation*, -onis) a plusieurs définitions. Celle qui semble adaptée à ce travail est la suivante : l'innovation est comprise comme une rupture dans les routines mais aussi comme productrice de « destruction créatrice » (d'après Boyer, 2006). Ainsi conçue, l'innovation montre une caractéristique de radicalité et de centralité qui la rend propre à bouleverser tout un domaine, dans ses concepts, ses modes d'organisation, ses pratiques et ses productions.

Il y a deux formes de l'innovation : l'une forte, représentée par les innovations radicales qui produisent des ruptures avec l'existant et l'une faible, représentée par les innovations relatives, les nouveautés, leur caractère original dépend de qui les perçoit comme telles. Par exemple, les « nouvelles » méthodes de langue sont celles de l'année, nouveau produit qui ne se distingue pas radicalement des précédents, mais qui cherche à attirer les utilisateurs potentiels avec ses propres moyens : première de couverture, titre, format, mise en page et illustrations. Ces deux formes de création peuvent, quand même, créer des effets identiques par les formes de diffusion qui leur sont offertes.

La didactique du FLE (français langue étrangère)

En ce qui concerne la didactique du français enseigné comme langue étrangère, l'évolution des techniques et des méthodes a été et continue à être lente.

Les séquences didactiques ont encore tendance à être organisées autour de thèmes d'intérêt ou des champs lexicaux (les nombres, le corps humain, les objets scolaires, les objets de la chambre), de faits de langue (le présent, le passé composé, le futur). Plus récemment, on a ajouté des actes de langages (inviter, proposer, accepter, refuser) qui peuvent être enseignés dans un cadre de l'interaction.

Les professeurs doivent organiser leurs séquences d'enseignement en respectant les quatre compétences langagières de base du CECRL (Cadre Européen Commun de Référence pour les langues) *écouter, lire, parler, écrire* tout en essayant de souligner la dichotomie de *parler*. En bref, les activités de toute nature (communication, grammaire, lexique) doivent y être adaptées.

L'enseignant a, donc, une tâche très difficile, il doit adapter le contenu linguistique et grammatical, qui, malheureusement, n'as pas beaucoup changé au long des années, aux demandes du temps et de la société. A cause de l'évolution rapide de la technique, c'est difficile d'éveiller l'attention des élèves ou de les motiver à apprendre. Ainsi que, il faut qu'on soit toujours au courant avec les nouveautés, les innovations et essaye de les insérer dans le processus pédagogique. Un tel exemple c'est le **tableau blanc interactif** nommé aussi *tableau numérique interactif* ou *tableau pédagogique interactif*.

Le tableau blanc interactif

Ce tableau consiste à une interface plane blanche et tactile, semblant à un tableau blanc simple, dont le fonctionnement est indissociable d'un ordinateur et d'un vidéoprojecteur. Deux principes d'utilisation le constituent : lorsqu'une manipulation est réalisée sur le tableau blanc, celle-ci est transmise à l'ordinateur qui adapte tout de suite l'image sur le tableau via le rétroprojecteur, évinçant l'utilisation d'une souris et d'un clavier. A l'inverse, toutes les manipulations faites sur l'ordinateur sont instantanément visibles sur le tableau blanc. Ainsi, le TBI est à considérer techniquement à la fois comme un « périphérique d'entrée », puisque ce qui s'y fait contrôle l'ordinateur auquel il est relié, ainsi qu'un « dispositif de sortie », puisqu'il reste un écran d'affichage (Burton Monney & Jauquier, 2010).

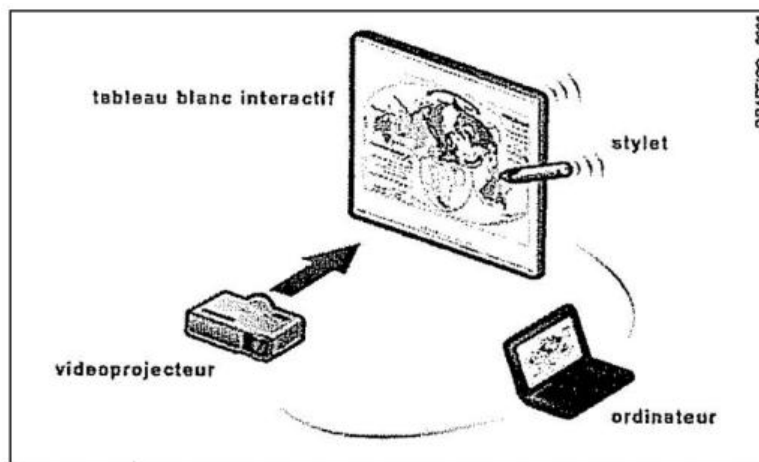

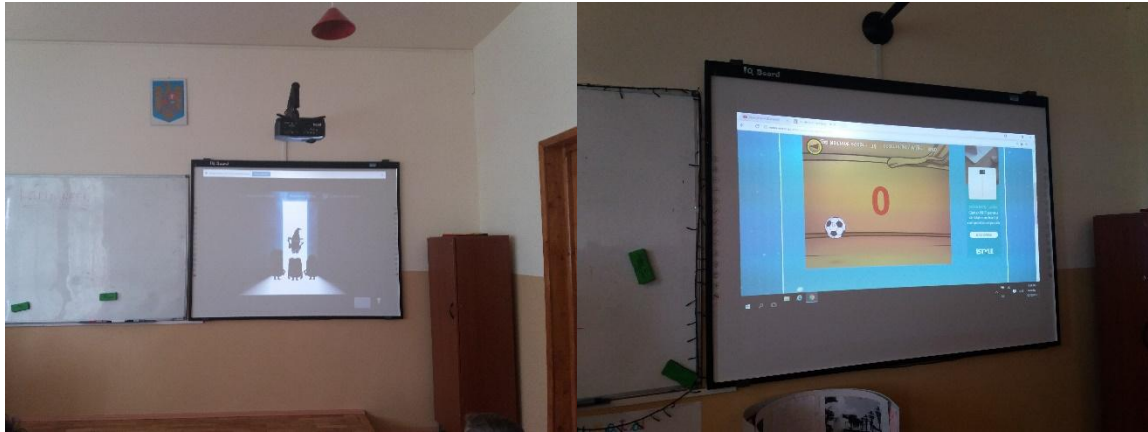
Figure 1 : fonctionnement du TBI (Baffico, 2009, p.67)

Comment peut-on utiliser un TBI dans la classe de FLE ?

Dans les classes de FLE, le TBI est un outil merveilleux avec lequel on peut faire toute sorte d'activités variées qui suscitent l'intérêt des élèves à l'étude d'une nouvelle langue étrangère. Par exemple, moi, j'utilise le TBI pour regarder des vidéos éducatifs, pour écouter des documents audios en travaillant la

---

compréhension de l'oral, pour les jeux éducatifs qu'on peut trouver en ligne sur l'internet et, pas dernièrement, pour faire des exercices interactifs.

Quelques manuels ont déjà créé des logiciels pour le TBI, comme l'anglais, les mathématiques. Le français, malheureusement, n'a pas encore un tel manuel, pas dans notre pays, mais, quand même, sur l'internet on peut trouver beaucoup de sites dédiés au travail dans la classe avec un TBI. Ainsi, on peut trouver des scénarios pédagogiques pour les tableaux numériques (<http://www.tableauxinteractifs.fr/ressources/scenarios-pedagogiques>), des fiches pédagogiques TBI (<http://www.interagir.fr/>) ou d'autres activités TBI (<http://lewebpedagogique.com/2013/05/17/activites-tbi-pour-la-classe-de-fle-quelques-exemples/>).

Des fiches pédagogiques pertinents et très utiles on peut trouver aussi sur le site TV5 (<http://enseigner.tv5monde.com/collection/tbitni>) où les fiches sont classifiées par niveau. Un tel exemple est l'exercice suivant : Ecoutez le reportage et puis associez chaque légende à son image :

Je choisis mon niveau

A1 débutant   A2 élémentaire   B1 intermédiaire   B2 avancé

APPRENDRE LE FRANÇAIS AVEC TV5MONDE

TCF Test de Connaissance du Français   Astuces pour app

13 HEURES LONDRES A L'ECOLE DES PERES NOEL

00:14 03:09 HD CC

Partager 3:10 © France 2

TRANSCRIPTION

Un magasin prestigieux d'Oxford Street	La leçon de rire	Les cours de langue	Un père Noël au travail	La rentrée des classes	La très officielle Santa School

On peut réaliser nous-mêmes des fiches de travail pour le TBI, mais ça prend beaucoup de temps. Par exemple, pour un exercice comme celui ci-dessus, on doit travailler à moins quatre heures.

Pour conclure, on va souligner l'importance et l'utilité d'un TBI dans l'enseignement d'une langue. Parmi les nombreux apports pédagogiques on peut remarquer l'interactivité favorisée entre professeurs et élèves parce que cet outil révolutionnaire suscite la curiosité et l'intérêt des enfants et rend les enseignements plus ludiques et stimulants. Le TBI facilite aussi le travail collectif et permet de gagner du temps sur les tâches courantes : copie de la consigne au tableau, réalisation de figures complexes etc. Un autre grand apport didactique, c'est le surcroît de motivation des élèves. Maintenant que les étudiants utilisent des smartphones et des tablettes pour leurs loisirs, il est important de pouvoir s'appuyer sur des outils aussi captivants et immersifs que les écrans interactifs et les TBI pour aider leur apprentissage.

Bibliographie :

Baffico, P. (2009) : L'utilisation du tableau blanc interactif pour enseigner la géographie au lycée. *L'information géographique*, 3, 65-83

Boyer, R. (2006) : Innovation et changement technique, dans Mesure S.&Savidan P. (dir.) : *Dictionnaire des Sciences Humaines*, Paris, Presses Universitaires de France, p. 632-633

Burton Monney, S.& Jauquier, L. (2010) : *TBI : enseigner avec les tableaux blancs interactifs*. Berne : educa. Guides

Coutaz, J., Lachenal, C., Berard, F. & Barralon, N. (2002) : Quand les surfaces deviennent interactives...*Objets communicants*, 4, 101-125

Thivin-Kojima V. (2015) : *Expériences littéraires de la créativité et créativité en didactique du français enseigné comme langue étrangère. Un printemps du FLE*, thèse de doctorat, Université Paris III

<http://enseigner.tv5monde.com/collection/tbitni>

Cântec Femeiesc

de Adrian Păunescu

*Așa e mama și a fost bunica
Așa suntem femei lângă femei
Părem nimic și nu-nsemnam nimica
Doar niște “ele” ce slujesc pe “ei”.*

*Ei neglijenti, iar ele foarte calme
Ei încurcând ce ele limpezesc
Ei numai tălpi și ele numai palme
Acesta e destinul femeiesc.*

*Și-n fond, ce fac femeile pe lume?
Nimic măreț, nimic impunător.
Schimbându-și după ei și drum și
nume
Pun lucrurile iar la locul lor.*

*Cu-atâția pași ce au făcut prin casă
Și pentru care plată nici nu cer
De-ar fi pornit pe-o cale glorioasă
Ar fi ajuns și dincolo de cer.*

*Ei fac ce fac și tot ce fac se vede
Ba strică mult și ele-ndreaptă tot
Și de aceea nimeni nu le crede
Când cad, îmbatrânesc și nu mai pot.*

*Așa e mama și a fost bunica
Si ca ele mâine eu voi fi.
Ce facem noi, femeile? Nimica,
Decât curat și uneori copii.*

*Suntem veriga firului de ață
În fiecare lanț făcut din doi
Ce greu cu noi femeile în viață
Dar e și imposibil fără noi...*

Urăm un călduros “La mulți ani !” tuturor femeilor.

Responsabilitate editorială

Redactor/Editor:

Roșca Simona-Bianca - prof. logoped CLI Dacia, CJRAE Mureș

Colegiu redacțional:

Bercea Carmen-Ramona, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Burian Liudmila, prof.înv. primar Școala, Gimnazială Dacia Tg Mureș

Haidu Ionela, prof.lb. franceză, Școala, Gimnazială Dacia Tg Mureș

Mihai Blaga Bianca, prof.ed.plastică Școala, Gimnazială Dacia Tg Mureș

Oprea Maria Lăcrămioara, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Rău Simona, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Roată Vasilica, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Șoș Adriana Ana, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Vajda Gyongy, prof.înv. primar, Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș

Ilustrație copertă: Mihai Blaga Bianca

Tehnoredactare: Roșca Simona-Bianca

Pentru colaborări ne puteți contacta la adresa biancarosca@yahoo.com

Adresa de corespondență: Școala Gimnazială Dacia Tg Mureș Str. Panseluțelor Nr. 6, Tg Mureș
